

যোগীন্দৰ টুলি

বনাম

এচ. এল. ভাটিয়া আৰু অন্য

৭ অক্টোবৰ, ১৯৯৬

[ন্যায়াধীশ কে. ৰামাস্বামী আৰু ন্যায়াধীশ জি. বি. পাটনায়ক]

ভাৰা আৰু উচ্ছেদ:

ঘৰৰ মালিকে ভাৰাস্বত্ব বাতিল কৰা - দখলীকৃত অধিকাৰৰ বাবে গোচৰ - পৰৱৰ্তী সময়ত ঘৰৰ মালিকে ব্যৱহাৰ আৰু দখলৰ ফলত ক্ষতিপূৰণৰ বাবে আৰ্জিখনৰ সংশোধন কৰিবলৈ আবেদন দাখিল কৰা - গোচৰটো বিচাৰ আদালতৰ আৰ্থিক ক্ষেত্ৰাধিকাৰৰ বাহিৰত হোৱা বাবে গোচৰটো সঠিক আদালতত উপস্থাপনৰ বাবে ঘূৰাই পঠিওৱা - উচ্চ ন্যায়ালয়ে জিলা আদালতক বিষয়টো গ্ৰহণ কৰিবলৈ আৰু গোচৰটো ঘূৰাই পঠিওৱা পৰ্যায়ৰ পৰা ইয়াক আৰম্ভ কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া - ভাৰাতীয়াৰ বিপৰীত-দাবীৰ বাবে আবেদন - বিপৰীত-দাবীৰ বাবে আদালতৰ মাচুল পৰিশোধ নকৰা - মতামত প্ৰদান কৰা হৈছিল যে সাধৰণতে যেতিয়া আৰ্জি এখন উপস্থাপনৰ বাবে সঠিক আদালতলৈ পঠিওৱা হয় তেতিয়া ইয়াক প্ৰথমৰ পৰা আৰম্ভ কৰা হয়, কিন্তু এই গোচৰটোত যিহেতু প্ৰমাণ ইতিমধ্যেই দাখিল কৰা হৈছিল, সেইবাবে গোচৰটো ঘূৰাই পঠিওৱা পৰ্যায়ৰ পৰা ইয়াক আৰম্ভ কৰাৰ বাবে প্ৰদান কৰা উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ নিৰ্দেশ সঠিক

আছিল - ভাৰতীয়াই নিৰ্ধাৰিত সময়সীমাৰ ভিতৰত আদালতৰ মাচুল পৰিশোধ নকৰিলে, ইয়াক সীমাবদ্ধতাৰ দ্বাৰা বাতিল কৰা হ'ল - তেওঁক এতিয়া আদালতৰ মাচুল পৰিশোধ কৰিবলৈ অনুমতি প্ৰদান কৰিব নোৱাৰি।

দেৱানী কাৰ্যবিধি, ১৯০৮:

আদেশ সংখ্যা ৪, বিধি সংখ্যা ১ - গোচৰ - আৰ্জি উপস্থাপন আৰু
গোচৰৰ আৰম্ভণি - আলোচনা।

আদালতৰ মাচুল:

বিপৰীত দাবীৰ বাবে আদালতৰ মাচুল - নিৰ্ধাৰিত সময়ৰ ভিতৰত
পৰিশোধ কৰিবলগীয়া।

দেৱানী আপীলদাতা ক্ষেত্ৰাধিকাৰ: দেৱানী আবেদন সংখ্যা ১৯৯৬-ৰ
১৩২৩৫।

চি. আৰ. সংখ্যা ১৯৯৫-ৰ ৭২৩-ৰ চি. এম. সংখ্যা ৩৮২৫/৯৫-ত
দিল্লী উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৮.১.৯৬ তাৰিখৰ ৰায়দান আৰু আদেশৰ পৰা।

আবেদনকাৰীৰ হৈ কে. কে. মোহন, মিছ অমৰজিত কৌৰ, স্মিত
মোহন আৰু মিছ গীতাজলী মোহন।

উত্তৰদাতাৰ হৈ মুকুল ৰোহটাগী আৰু অৰুণ কে. সিনহা।

আদালতৰ নিম্নলিখিত আদেশ প্ৰদান কৰা হৈছিল:

অনুমতি প্ৰদান কৰা হ'ল।

বিশেষ অনুমতিৰ জৰিয়তে কৰা এই আবেদন চি.আৰ. সংখ্যা ৭২৩/৯৫-ৰ চি.এম. সংখ্যা ৩৮২৫/৯৫-ত দিল্লী উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ এগৰাকী বিজ্ঞ ন্যায়াধীশে ৮ জানুৱাৰী, ১৯৯৬-ত প্ৰদান কৰা আদেশৰ পৰা উদ্ভৱ হৈছে।

স্বীকাৰ কৰা স্থিতি এই যে আবেদনকাৰীয়ে ২১ ডিছেম্বৰ, ১৯৯০-ৰ সাময়িক পট্টন (lease) অনুসৰি হস্তান্তৰিত সম্পত্তি (demised property)-টো ৬,০০০ টকাৰ মাহিলী ভাৰাত উপভোগ কৰিছিল। উত্তৰদাতাই ১৫ মাৰ্চ, ১৯৯৩-ত ভাৰাস্বত্ব (tenancy) বাতিল কৰিছিল আৰু দখলীকৃত অধিকাৰৰ বাবে গোচৰ সংখ্যা ১৩৩/১৯৯৩ দাখিল কৰিছিল। তেওঁ গোচৰটোৰ মূল্যায়নত বছৰি ভাৰা হিচাপে ৭২,০০০ টকা নিৰ্ধাৰণ কৰিছিল। ১ নং উত্তৰদাতাই ব্যৱহাৰ আৰু দখলৰ ফলত ক্ষতিপূৰণৰ বাবে আৰ্জিখন সংশোধন কৰিবলৈ এখন আবেদন দাখিল কৰিছিল। সেই ভিত্তিত বিচাৰ আদালতৰ আৰ্থিক ক্ষেত্ৰাধিকাৰ ইয়াৰ অধিকাৰক্ষেত্ৰৰ বাহিৰত আছিল আৰু সেই অনুসৰি আৰ্জিখন সঠিক আদালতত উপস্থাপনৰ বাবে ঘূৰাই পঠিওৱা হৈছিল। পুনৰীক্ষণত উচ্চ ন্যায়ালয়ে ইয়াক জিলা আদালতলৈ ঘূৰাই পঠিওৱাৰ আদেশ দিছিল এই নিৰ্দেশৰ সৈতে যে বিষয়টো জিলা আদালতৰ দ্বাৰা গ্ৰহণ কৰা হ'ব আৰু ইয়াক ঘূৰাই পঠিওৱাৰ পৰ্যায়ৰ পৰাই ইয়াক আগবঢ়াই নিয়া হ'ব।

প্ৰথম ক্ষেত্ৰত এয়া দাবী কৰা হৈছিল যে অট্টালিকাৰ ওপৰত প্ৰভাৱ পেলোৱা মেৰামতিৰ বাবে আবেদনকাৰীৰো বিপৰীত দাবী আছে, আৰু সেইবাবে, এই ক্ষেত্ৰত আবেদনকাৰীক প্ৰমাণ দাখিল কৰাৰ সুযোগ নিদিয়াকৈ জিলা আদালতে এই বিষয়ত আগবাঢ়িবলৈ সক্ষম নহয়।

স্পষ্টীকৰণ আৰু পৰ্যালোচনাৰ বাবে দাখিল কৰা এখন আবেদন উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ দ্বাৰা নাকচ কৰা হৈছিল। সেইবাবেই বিশেষ অনুমতিৰ জৰিয়তে এই আবেদন দাখিল কৰা হৈছে।

আবেদনকাৰীৰ পক্ষৰ বিদ্বান অধিবক্তা শ্ৰী মোহনে এয়া দাবী কৰিছিল যে লিখিত বিবৃতিত আবেদনকাৰীয়ে আদালতৰ আঞ্চলিক ক্ষেত্ৰাধিকাৰৰ বিষয়টো আৰু সেই সম্বন্ধে মূল্যায়নৰ বিষয়টোও উত্থাপন কৰিছে। লিখিত বিবৃতিটোত তেওঁ লগতে উল্লেখ কৰিছে যে ইয়াৰ অধীনত প্ৰভাৱ পেলোৱা মেৰামতিৰ বাবে তেওঁৰ বিপৰীত-দাবী কৰাৰ অধিকাৰ আছে। যেতিয়া আমি ১৬ ছেপ্টেম্বৰ, ১৯৯৬ তাৰিখৰ আমাৰ আদেশৰ দ্বাৰা বিদ্বান অধিবক্তাক বিচাৰ আদালতৰ দ্বাৰা গঠিত বিচাৰ্য বিষয়টো উপস্থাপন কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিছিলো, তেতিয়া শ্ৰী মোহনে স্পষ্টভাৱে কৈছে যে বিচাৰ আদালতৰ দ্বাৰা বিপৰীত-দাবীৰ কোনো বিচাৰ্য বিষয় গঠিত কৰা হোৱা নাছিল। এয়াও স্বীকাৰ কৰা হৈছিল যে তেওঁ বিপৰীত-দাবীৰ বাবে কোনো আদালতৰ মাচুল পৰিশোধ কৰা নাছিল। তেওঁ বিপৰীত-দাবীৰ বাবে আদালতৰ মাচুল পৰিশোধ কৰিবলৈ অনুমতি বিচাৰিছিল আৰু বিচাৰ্য বিষয়টো গঠন কৰিবলৈ আৰু বিচাৰ আগবঢ়াবলৈ নিৰ্দেশ বিচাৰিছিল। কিন্তু আমি এই নিৰ্দেশ প্ৰদান কৰিবলৈ অক্ষম। যদি তেওঁ নিৰ্ধাৰিত সময়সীমাৰ ভিতৰত আদালতৰ মাচুল পৰিশোধ নকৰে, তেন্তে অৱশ্যেই ইয়াক সীমাবদ্ধতাৰ দ্বাৰা বাতিল কৰা হ'ব। গতিকে, সময়সীমা পাৰ হৈ যোৱাৰ পাছত তেওঁক এই উদ্দেশ্যে আদালতৰ মাচুল পৰিশোধ কৰিবলৈ অনুমতি প্ৰদান কৰিব নোৱাৰি। এনে পৰিস্থিতিত, উচ্চ ন্যায়ালয়ে জিলা আদালতক গোচৰটো জিলা আদালতলৈ ঘূৰাই পঠিওৱাৰ পৰ্যায়ৰ পৰা আগবাঢ়িবলৈ নিৰ্দেশ দি প্ৰদান কৰা মূল

আদেশটো সেই পৰিস্থিতিত সঠিক হিচাপে পৰিগণিত হয়। সাধাৰণতে, আৰ্জি এখন যেতিয়া সঠিক আদালতলৈ উপস্থাপনৰ বাবে ঘূৰাই পঠিওৱা হয়, তেতিয়া ই সম্ভৱতঃ প্ৰথমৰ পৰাই আৰম্ভ হ'ব লাগে, কিন্তু এই গোচৰটোত যিহেতু পক্ষসমূহৰ দ্বাৰাই প্ৰমাণ দাখিল কৰা হৈছিল, সেই অনুসৰিয়েই বিষয়টোৰ বিচাৰ হৈছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ে গোচৰটো ঘূৰাই পঠিওৱা পৰ্যায়ৰ পৰা আগবাঢ়িবলৈ নিৰ্দেশ দিছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ে হস্তক্ষেপৰ নিশ্চয়তা প্ৰদান কৰা আদেশত আমি কোনো অবৈধতা বিচাৰি পোৱা নাই।

এই অনুসৰি আবেদন খাৰিজ কৰা হ'ল। ব্যয় অবিহনে।

আবেদন খাৰিজ কৰা হ'ল।

অনুবাদ - ভাস্কৰী গোস্বামী, কনিষ্ঠ অনুবাদক, গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়

DISCLAIMER

"The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation".

(“স্থানীয় ভাষালৈ অনুদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে। ইয়াৰ বাবে অন্য ক্ষেত্ৰত অনুদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ’ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৱেই সঠিক বিবেচিত হ’ব।”)